Az Egyesült Királyság teljes haemophilás populációjának mortalitása a HIV-infekció előtt és után

Cikk: S.C. Darby és mtsai. - Nature 377, 79, 1995

Az Egyesült Királyság Nemzeti Haemophilia regisztere 1976 óta nyilvántart minden A haemophiliás (VIII. faktor deficiensa) beteget. 1977 és 1991 között a regiszterben 2448 súlyos haemophiliás és 3820 közepesülyos és enyhe haemophiliás férfi szerepelt a regiszterben. Az 1993 január 1-é adatok szerint közülük 82%-a volt életben, 15% halt meg, és csupán 3% nem volt eléérhető a követéses vizsgálat során.
Az 1979 és 1986 között a haemophiliás betegek kezelésére használt vérkészítmények egy része HIV-vel volt fertőzve. Ilyen pótoszemcsákban fertőzött készítménynyel 4042 beteget (2037 súlyos és 2006 közepesülyos-enyhe haemophiliást) kezeltek. 1985 decemberenig a súlyos haemophiliásnak 78%-ánál, 1993 januárig 90%-ánál, a közepesülyos-enyhe haemophiliásoknak pedig 52%-ánál, ill. 74%-ánál végeztek el a HIV-ellenanyag vizsgálatot. 1020 súlyos és 207 közepesülyos-enyhe beteg bizonyult HIV-szeropozitívnak. A szeropozitívok közül 441-nél rendelkezésre állt egy előző szeronegatív eredmény is, így a szerokonverzió időpontja is beszülhető volt. A két csoport esetében a szerokonverzió időpontjának becsült medián értéke 1986 október, ill. 1986 december volt.

A súlyos haemophiliás betegek évi mortalitása 1977 és 1984 között állandó, 8 eszelék volt, amely 1991-92-re fokozatosan 38 eszelékre nőtt. Ha a HIV-fertőzöttseket és a szeronegatívokat külön-külön értékeltük, nyilvánvalóvá vált a két csoport mortalitása közötti jelentős különbség. A szeropozitívok évi mortalitása fokozatosan 81 eszelékre nőtt 1991-92-re, míg a szeronegatívoké továbbra is az 1977-84 közötti értéken, 8 eszelékon maradt. Hasonló különbséget észleltek a HIV-fertőzöttség szerint a közepesülyos-enyhe haemophiliás betegek csoportjában is. A szeronegatívok évi mortalitása még 1991-92-ben is csak 4,1% volt, míg a szeropozitívok esetében fokozatos növekedést találtak. 1991-92-ben már évi 84,7% volt a betegek halálozási rátája.Aliban a csoporthan, ahol HIV-ellenanyag vizsgálat nem történt, az évi mortilitás kb. azonos volt a HIV szeronegatívok csoport jában talált mortilitással.

Nagyon lényeges megfigyelésnek látszik az, hogy bár a súlyos haemophiliások általában lényegesen több faktor-koncentrátumot kaptak, mint a közepesülyos-enyhe betegséghen szenvedők, a HIV-fertőzöttek évi halálozása hasonlóan alacsony a két csoport ban. A HIV szeronegatívok közötti a halálozás a haemophiliás betegek esetében már korábban is ismert okokra (koponyán belüli vérzés, hepatitis és következményes májbetegségek, májrák, stb) volt továbbra is visszavezethető, a többi halálok nem fordult elő gyakrabban a csoport ban, mint az összlakosság körében. Ezzel ellentétben a HIV-fertőzöttek között az 1985 és 1992 között bekövetkezett 403 esztus közül 235 esetben az AIDS-t regisztrálták halálokként, a többi 168főkről is több halálozás oka a HIV-fertőzéssel asszociált betegség, pl. non-Hodgkin lymphoma (12), infekciók (11) vagy pneumonia (12) volt.

Megbeszélés
Ezek az elle olyan közölt adatok, amelyek egy olyan csoport mortilitására vonatkoznak, melyben csaknem minden potenciálisan HIV-fertőzött egyén fertőzöttségét ellenőrizték. Így egy nagy és teljes populációban lehetett bizonyítani, hogy azokna a betegeknek a halálozása, akik a kezelés következtében HIV-vel fertőzöttek, több, mint tízszeresére nőtt, míg azoké a betegeké, akik elkerülték a fertőzést, változatlan maradt. Kiszámítható, hogy a HIV-fertőzöttek csoport jában a 403 esztált beteg közül 343 nem halt volna meg a vizsgált időszakban, ha elkerülte volna a HIV-fertőzést. A halálozás növekedése független volt a haemophiliás súlyosságától, így tehát a kezelésre alkalmazott véralvadási faktor készítmények ösz-mennisségétől is.

Ezek az adatok egyértelműen bizonyítják a HIV-1 fertőzés jelentős hatását a mortalitásra. Nem véletlen tehát, hogy a Nature szerkesztőségi cikke (377, 1, 1995, Meggyőző adatok a HIV és az AIDS kapcsolatára vonatkozóan), ill. a Lancet R. Horton által írt kommentárja (346, 656, 1995, Beismert-e végre P. Duesberg a vereségét?) azt hangsúlyozzák, hogy ezek az adatok egyértelműen igazolják a HIV kóroksozó szerepét az AIDS-ben. Ideje lenne annak - írják e cikke -, hogy Peter Duesberg és követői,

akik hosszú évek óta hangoztatják az ezzel kapcsolatos nézeteiket, tévedéseiket végre nyilvánosan beismerjék.